

niesieniu do nauczycieli, pełniących służbę na obszarze powiatów: lidzkiego, nowogródzkiego, słonimskiego, wołyńskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego oraz gmin: białowiejskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego województwa białostockiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

775.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1926 r.

o opłatach archiwalnych w Archiwach Państwowych.

Na podstawie art. 10 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o organizacji Archiwów Państwowych i opiece nad archiwami (Dz. P. P. P. № 14, poz. 182) zarządza się co następuje:

§ 1. Od podań wpływających do Archiwów Państwowych pobiera się zasadniczą opłatę archiwalną w wysokości 5 zł. Od każdego załącznika do podania pobiera się opłatę archiwalną w wysokości 1 zł. od każdego pełnego lub zaczętego arkusza.

Informacje ustne, o ile wymagają poszukiwań archiwalnych, mogą być udzielane tylko po złożeniu podania.

Za arkusz uważa się papier, którego powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 1.750 cm.²

§ 2. Odpis aktu całkowitego, sporządzony przez Archiwum Państwowe, podlega opłacie za każdą stronicę zapisaną całkowicie lub częściowo w wysokości następującej:

- a) z akt pisanych w wieku XIX i XX 2 zł.
- b) z akt pisanych w wieku XVIII 4 zł.
- c) z akt pisanych dawniej 5 zł.

Odpis aktu całkowitego, sporządzony przez stronę, a tylko zaświadczony przez Archiwum, podlega opłacie za każdą stronicę pełną lub zaczęłą w wysokości 50% opłat, przewidzianych wyżej w punktach a), b) i c).

Za stronicę uważa się jedną stronę papieru, której powierzchnia po jednej stronie nie przewyższa 875 cm.²

§ 3. Odpis części aktu i informacja na podstawie materiałów archiwalnych podlega opłacie za każdą stronicę pełną lub zaczęłą w wysokości następującej:

- a) z akt pisanych w wieku XIX i XX 4 zł.
- b) z akt pisanych w wieku XVIII i dawniej 8 zł.

O ile cały akt, z którego sporządza się odpis częściowy nie przewyższa dwu stronic, za odpis częściowy pobiera się wówczas opłatę według § 2.

§ 4. Stwierdzenie przez Archiwum, że odrys planu lub mapy sporządzony został przez stronę z egzemplarza przechowywanego w Archiwum, podlega opłacie w wysokości 2 zł. od arkusza planu lub mapy.

§ 5. Stwierdzenie przez Archiwum, że fotografia dokumentu wykonana została przez stronę z aktu lub przedmiotu przechowywanego w Archiwum podlega opłacie w wysokości 2 zł. od każdego zdjęcia.

§ 6. Opłatę ustanowioną w §§ 1—5 podwyższa się dwukrotnie w sprawach genealogicznych. Interesanci, którzy osobiście prowadzą poszukiwania archiwalne o charakterze genealogicznym, płacą nadto za każdą żądaną księgę lub volumen po 50 gr. Jeżeli wywód genealogiczny potrzebny jest do ustalenia obywatelstwa polskiego, wówczas stosuje się opłatę normalną, przewidzianą w §§ 1—5.

§ 7. Jeżeliby poszukiwania archiwalne dla jednej osoby w tej samej sprawie zajęły więcej niż dwa dni czasu jednego urzędnika archiwalnego, wówczas niezależnie od opłat przewidzianych w §§ 1—6 pobiera się opłatę archiwalną dodatkową za poszukiwania w wysokości 2 zł., a przy poszukiwaniach genealogicznych 4 zł. za każdą przejrzaną księgę lub volumen.

§ 8. Opłat archiwalnych nie pobiera się wcale:

- 1) Od władz i urzędów państwowych polskich. Przepis ten nie dotyczy przedsiębiorstw państwowych.
- 2) Od państw obcych z zastrzeżeniem wzajemności.

3) Od osób prywatnych, których stan ubóstwa i niemożność uiszczenia opłat nie budzą wątpliwości u dyrektora (kierownika) Archiwum.

4) Od podań osób, zwracających się o dopuszczenie ich do osobistego prowadzenia badań naukowych w Archiwach, albo o dostarczenie im materiałów naukowych.

5) Od zamlejskowych badaczy naukowych za dostarczone materiały naukowe, o ile sprawa nie zajęła więcej niż dwa dni czasu jednego urzędnika archiwalnego. W stosunku do badaczy naukowych obywateli obcych obowiązuje zasada wzajemności.

6) Od fundacyj, instytucyj, zrzeczeń o celach religijnych, naukowych, oświatowych i dobroczynnych.

7) Od osób, zwracających się o dokumenty w celu uzyskania stypendjum, zastrzeżonego dla członków danej rodziny.

§ 9. Opłatę archiwalną ulgową w wysokości 50% pobiera się od osób, będących polskimi obywatelami, które pozostają, lub pozostawały w służbie państwowej polskiej i b. państw zaborczych, oraz od członków rodzin tych osób w sprawach ustalenia praw służbowych.

§ 10. Opłatę archiwalną pobiera się w gotówce z góry.

Strona wpłaca ją albo bezpośrednio w Archiwum, albo przekazem pocztowym pod adresem Ar-

chiwum. Jeżeli z góry nie można opłaty archiwalnej ściśle oznaczyć, to pobiera się ją narazie w wysokości przypuszczalnej należności. Archiwum wydaje pokwitowanie na pobraną kwotę lub wysyła je na rachunek odbiorcy. Sposób pobierania i księgowania opłat regulują osobne rozporządzenia, oparte na przepisach rachunkowo-kasowych.

§ 11. Jeżeli podanie, podlegające opłacie nadesłano do Archiwum bez uiszczenia opłaty archiwalnej w sposób przewidziany w § 10 lub nadesłano opłatę niedostateczną, to Archiwum, do którego podanie wpłynęło, nie zwraca podania lecz zawiadamia petenta o sumie należnej opłaty. Zawiadomienie do petenta przesyła Archiwum pocztą na rachunek odbiorcy.

Jeżeli za niezwłocznym załatwieniem podania przemawiają względy publiczne, lub względem poważny interes petenta, to Archiwum sprawę załatwia i wzywa petenta, aby uiszczył opłatę archiwalną; o ile petent wezwaniu temu zadość nie uczyni, opłata będzie ściągana w sposób przymusowy od osób wymienionych w wezwaniu.

Jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała zagranicą, to Archiwum podanie rozpatruje i zawiadamia petenta za pośrednictwem właściwego konsultatu polskiego o wysokości opłat archiwalnych, po których nadesłaniu przystąpi do załatwienia sprawy.

§ 12. Podania właścicieli wszelkich depozytów, złożonych w Archiwach Państwowych, w sprawach wymagających poszukiwań w danym depozycie, od opłaty archiwalnej są wolne. Inne opłaty archiwalne pobiera się od właścicieli depozytów czasowych w rozmiarze normalnym, od właścicieli depozytów wieczystych w rozmiarze ulgowym (50%), o ile układ depozytowy nie postanawia inaczej.

§ 13. Do spraw unormowanych rozporządzeniem niniejszym niema zastosowania ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. № 98, poz. 570).

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel*

776.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 20 grudnia 1926 r.

o zmianie brzmienia § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 6 listopada 1925 r. o przeniesieniu na okręgowe urzędy ziemskie w Grudziądzu, Katowicach i Poznaniu uprawnień, przysługujących Ministrowi Reform Rolnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych.

Na mocy § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 642) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1926 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 40, poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 6 listopada 1925 r. o przeniesieniu na okręgowe urzędy ziemskie w Grudziądzu, Katowicach i Poznaniu uprawnień, przysługujących Ministrowi Reform Rolnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1925 r. o przerachowaniu długów rentowych (Dz. U. R. P. № 117, poz. 844) otrzymuje następujące brzmienie:

„Dla uzyskania ulg w płaceniu rat rentowych oraz w celu obniżenia miary przerachowania poszczególnych rat rentowych przewidzianych w §§ 4 i 5 wyżej wymienionego rozporządzenia winny osoby zainteresowane wnieść podanie do okręgowego urzędu ziemskiego najpóźniej w przeddzień płatności odnośnej raty.

W drodze wyjątku, aż do dnia 31 grudnia 1927 r., mogą prezesi okręgowych urzędów ziemskich przyznawać powyższe ulgi również co do zapłaty tych rat, których termin płatności zapadł przed wniesieniem podania”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województw poznańskiego, pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*